

gar, enär de i kongl. förordningen af den 17 April 1828 gifna föreskrifter icke alla äro fullt verkställbara och de stadgade förbuden, utan tillika bestämdt ansvar eller med alltför obetydliga bötesbelopp, sakna erforderlig kraft; hvarjemte åtskilliga andra brister i nämnda kongl. förordning blifvit antydda. För att afhjelpa dessa olägenheter och sålunda åt landets fornminnen bereda fullständigare skydd, samt jemväl i ändamål att befrämja fornforskningen, hafva Rikets Ständer derföre, utan att för egen del framställa förslag till speciela, mera tillfyllestgörande föreskrifter, underdånigst anhållit, att Eders Kongl. Maj:t måtte tackas i nåder utfärda ny författning till skyddande af landets fornlemningar, med tjenliga ansvars och vitesbestämmelser för förstöring af desamma, samt låta upprätta och sprida förteckningar å dessa minnesmärken, äfvensom i öfrigt vidtaga de åtgärder, som för deras bevarande kunna anses lämpliga, och, der Rikets Ständers medverkan för sådant ändamål finnes nödig, i ämnet aflåta nådig proposition.

Akademien, som under sina ferier fått emottaga denna nådiga remiss, har deröfver infordrat Riksantiquariens embetsutlåtande, hvilket i Akademiens första ordinarie höst-sammankomst blifvit afgifvet, då äfven frågan blifvit af Akademien till afgörande företagen.

Alldenstund Rikets Ständers underdåniga anhållan afser tvenne hufvudsakliga åtgärder, en ny författnings utfärdande samt upprättande och spridande af förteckningar å landets fornlemningar, har Akademien trott sig böra öfver hvardera af dessa åtgärder afgifva särskildt underdånigt utlåtande.

Akademien har åt utsedda kommitterade bland sina ledamöter uppdragit att utarbete förslag till ny kongl. förordning, med iakttagande af de önskingar och anmärkingar Rikets Ständer i sin underdåniga skrifvelse framställt. Så snart detta förslag blifvit fulländadt och af Akademien pröfvadt, skall Akademien detsamma, enligt